

tig Udvikling, og man kan ikke her godt lade Sagerne saaledes henstaae efter lange Processer og lange Retsfrister.

Jeg skal endnu tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister med Hensyn til Creditforholdene. Der er nemlig i Motiverne udtrykkelig nævnt, at en af de Ting, hvorimod man i Bevillingsclausulerne kunde søge Garanti, skulde være den, at et saadant Etablissement tillige gav Raan paa de Varer, som det modtog til Opbevaring. Jeg formaaer i dette Dieblif ikke, — det kan gjerne være, at Spørgsmaalet er let at besvare, — men jeg formaaer ikke at indsee, hvilken Betænkelse det vilde have, at et saadant Interessent-skab ikke blot modtog Varer, men tillige gav Forstud paa selve Varerne, altsaa at den Credit, der søges opnaaet, gives af selve Institutet, der vilde have det Fortrin fremfor enhver anden Raangiver, at det ikke behøvede at søge Beskyttelse i Andet end det, som det har i sin Besiddelse. Hvis det altsaa ikke kan paavises, at dette er Noget, der er i Strid med hele Institutionen eller medfører Fare for denne, synes jeg paa ingen Maade, at det er et Punkt, som man skulde søge at afværge ved Clausuler i Bevillingerne. Det forekommer mig tværtimod, idetmindste i dette Dieblif, at det er Noget, som vilde give Institutet en hensigtsmæssig og nyttig Udvikling.

Justitsministeren: Den Frygt, som blev berørt af det ærede Medlem, staaer vistnok i Forbindelse med den Uengsteligbed, hvorved denne Institution fra flere Sider er bleven betragtet. Man har altid været bange for, at den skulde gribe for meget om sig og give altsor stor Anledning til Misbrug, og der synes deri virkelig at være en naturlig Grund til at stille Magasinbestyreren eller Magasineieren saa sjernt fra Raaneinteresserne som muligt. Det er meget muligt, at denne Betænkelse ikke har Noget paa sig, men den forekommer mig dog heller ikke at kunne savne al Grund. Jeg skal overhovedet tillade mig den Bemærkning, at jeg allerede i den lange Tid, da Loven var under Arbejde, har haft Veilighed til at overbevise mig om, at man her i Landet mødte denne Institution med Mistro; man troede, at

det virkelig vilde blive en Svindelsanstalt, og medens de store Handelende ansaae det for heldigt at faae den frem, antog de mindre Handelende, at den hos mange af deres Colleger vilde fremkalde Fristelser, der vilde være til Skade for Crediten. Denne Betragtning kunde ogsaa tjene til yderligere Hjemmel, for at man har brugt Udtrykkene: „store Varelagere“, „store Varebeholdninger“, „store“ og „større Varepartier“, hvilket gjentagende er blevet paaanfet her idag.

Rehmann: Hvis Noget skulde troe, at denne Institution kunde føre til Svindel, finder jeg mig foranlediget til at udtale det som min Overbeviisning, at den tværtimod i høi Grad vil fremme contante Handler. Den ærede Taler, der først havde Ordet, henviste til, at det, efter vore smaa Forhold, er en af de alleralmindeligste Handelsomsætninger, at en Grosshandler, der har forskrevet f. Ex. en Ladning Caffé, sælger den til en 5 à 6 smaa Mellemhandlere, og disse atter hver stykke den ud i 5 à 6 Dele, saa at der altsaa skeer 3 Omsætninger. Alle disse Omsætninger skee næsten udelukkende med 3 Maaneders Buxel, og saaledes er altsaa den Valuta, som indeholdes i Caffé-Partiet, samtidig repræsenteret paa Børsen med det tredobbelte Antal Buxler; naar Valutaen derimod ligger i Varepartiet selv, idet man paa et hvilket som helst Stadium kan rejse Credit paa selve Udliveringsstedet, er der meget mindre Fristelse til at sælge paa Credit, idet man har Midler til, naar man behøver det, at rejse Credit paa Varerne, og man vil i Reglen kunne antage, at de kun vilde blive repræsenterede ved det tilsvarende Beløb i Buxler een Gang, i Stedet for nu tre Gange.

Brock: I den Bemærkning, hvormed min ærede Sidemand (Rehmann), sluttede sin Tale, kan jeg være fuldstændig enig. Det er ogsaa min Overbeviisning, at man saa langt fra behøver at frygte for, at det nye System vil lede til Svindel og Misbrug af Creditmidlerne, at jeg for mit Vedkommende troer, at det vil bevirke, at der meget oftere betales contant, eller i alt Fald med Bærdier, der maae anses lige med contant Betaling. Den